

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää valituksensa tueksi seuraavat kaksi valitusperustetta.

Se väittää ensinnäkin, että valituksenalainen tuomio on asetuksen N:o 305/2011⁽¹⁾ 18 artiklan 2 kohdan, luettuna yhdessä saman asetuksen 17 artiklan 5 kohdan kanssa, vastainen. Se toteaa, että unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut huomioon, että näissä säännöksissä sekä valtuutetaan komissio toteuttamaan jokin Saksan liittotasavallan esittämistä toimista että velvoitetaan se siihen.

Toiseksi se väittää, että valituksenalainen tuomio on asetuksen N:o 305/2011 18 artiklan 2 kohdan, luettuna yhdessä saman asetuksen 3 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä 17 artiklan 3 kohdan kanssa, vastainen. Se toteaa, että unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut huomioon, että näissä säännöksissä velvoitetaan komissio tutkimaan, estetäänkö riidanalaisilla säännöksillä noudattamasta rakennuksia koskevia perusedellytyksiä.

⁽¹⁾ EUVL 2017, L 288, s. 36.

⁽²⁾ EUVL 2017, L 288, s. 39.

⁽³⁾ Rakennustuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta ja neuvoston direktiivin 89/106/ETY kumoamisesta 9.3.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 305/2011 (EUVL 2011, L 88, s. 5).

Valitus, jonka VodafoneZiggo Group BV on tehnyt 18.9.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-660/18, VodafoneZiggo Group v. komissio, 9.7.2019 antamasta määräyksestä

(asia C-689/19 P)

(2019/C 372/31)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: VodafoneZiggo Group BV (edustajat: W. Knibbeler, A.A.J. Pliego Selie, B.A. Verheijen, advocaten)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen 9.7.2019 asiassa T-660/18 antaman määräyksen (valituksenalainen määräys)
- palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen
- määrää, että oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäinen valitusperuste: oikeudelliset virheet unionin yleisen tuomioistuimen toteamuksessa, jonka mukaan Euroopan komission päätöksellä C(2018) 5848 final (riidanalainen päätös) ei ole sitovia oikeusvaikutuksia.

Ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen osa: kansallisten sääntelyviranomaisten on ”otettava tarkoin huomioon” Euroopan komission huomautukset direktiivin 2002/21/EY⁽¹⁾ 7 artiklan 3 kohdan, jossa kyseisille viranomaisille asetetaan sitova oikeudellinen velvoite, mukaisesti.

Ensimmäisen valitusperusteen toinen osa: direktiivin 2002/21/EY 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti esitetyt huomautukset vastaavat annettua lupaa, koska Euroopan komissio valitsee täten tutkimuksen päättämisen ilman sille kuuluvan veto-oikeuden käyttämistä.

Ensimmäisen valitusperusteen kolmas osa: riidanalaista päätöstä ei voida luokitella valmistelevalle toimeksi, koska Euroopan komission noudattama menettely on kansallisesta menettelystä erillinen.

Ensimmäisen valitusperusteen neljäs osa: unionin yleinen tuomioistuin ylitti sille kuuluvan tuomioistuINVALVONNAN rajat, kun se katsoi, että komissio käytti ”epäasianmukaisella” tavalla sanaa ”päättös”.

Ensimmäisen valitusperusteen viides osa: riidanalaisen määräyksen perustelut ovat puutteelliset siltä osin kuin siinä todetaan, että riidanalaisen päätöksen kohde on ”vailla merkitystä”.

Toinen valitusperuste: menettelylliset virheet sellaisten perusteluiden puuttuessa, joilla olisi voitu olennaisesti vaikuttaa asian ratkaisuun.

Toisen valitusperusteen ensimmäinen osa: liittyen väitteeseen, jonka mukaan BERE Cillä ei ollut mahdollisuutta esittää huomautuksia.

Toisen valitusperusteen toinen osa: liittyen väitteeseen, jonka mukaan kuulluksi tulemisen epäämistä ei voida korvata muilla mahdollisuuksilla tulla kuulluksi.

Kolmas valitusperuste: unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisia virheitä katsoessaan, että valittajan perusoikeuksia ei loukata. Valittaja nauttii Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan mukaisia perusoikeuksia ja sen perusteluita ja vaatimusten tutkittavaksi ottamista on tulkittava näiden perusoikeuksien valossa. Lisäksi ennakkoratkaisumenettelyllä ei voida estää rikkomista.

(¹) Sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7.3.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY (puitedirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33).

Valitus, jonka Italmobiliare SpA ym. ovat tehneet 18.9.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-523/15, Italmobiliare ym. v. komissio, 11.7.2019 antamasta tuomiosta

(asia C-694/19 P)

(2019/C 372/32)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittajat: Italmobiliare SpA, Sirap-Gema SpA, Sirap France SAS, Petruzalek GmbH, Petruzalek Kft., Petruzalek sro, Petruzalek sro (edustaja: F. Moretti, avvoatessa)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen tuomion kokonaan tai osittain ja siis kumoaa valittajille määrätty sakot tai vähentää niiden määrää tai
- toissijaisesti määrittää seuraamukset uudelleen käyttämällä täyttää harkintavaltaansa ja määrittää tästä aiheutuvat seuraukset päätöksen pätevyydelle

joka tapauksessa velvoittaa komission korvaamaan tästä menettelystä aiheutuvat ja ensimmäisessä oikeusasteessa pidetystä menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.